

Novi grobovi

FRANK SLAK
V ponedeljek je bil najden mrtev v postelji Frank Slak, vdovec, stanujoč na 1383 E. 43 St. Star je bil okrog 67 let in je bil doma iz vasi Trebnje pri Mokronogu, odkoder je prišel v Ameriko leta 1913. V Falls Creek, Pa., zapušta brata Louisa, v stari domovini pa dva sinova in hčer. Pogreb se bo vršil v petek zjutraj ob 9.30 uri iz Grdinovega pogrebnega zavoda na 1053 E. 62 St. v cerkev sv. Vida in nato na pokopališče Calvary.

MARY BIZJAK
Kot smo včeraj poročali, je preminila poznana Mary Bizjak. Pokojnica je bila doma iz Lokve, kjer zapušta brata Josepha. V Ameriki je bivala 41 let in je bila članica društva Carniola Hive, št. 493 TM; društva sv. Janeza Krstnika, št. 37 ABZ, in podružnice št. 25 SZZ. Družina je več let živela v West Parku, O., pozneje pa na E. 67 St., nakar se je preselila v Euclid. Pogreb se bo vršil v četrtek zjutraj ob 8.15 uri iz Želetovega pogrebnega zavoda na 458 E. 152 St. v cerkev sv. Vida ob 9.30 uri in nato na pokopališče Calvary.

MARY ZGONC-ZABRIC
Mrs. Anton Tavzel iz 1098 E. 66 St. je bila telefonično obveščena, da je v Park Hillu, Pa., preminila Mary Zgonc-Zabric. Pred tednom dni jo je zadel mrtev, kateremu je včeraj popoldne ob dveh podlegla. Doma je bila iz Grahovega pri Cerknici, po domače Stebrova. V Park Hillu zapušta sina Williama in dve hčeri, Vido in Ruth, v East Palestine, Ohio, pa brata Johna in več sorodnikov.

FRANK PIKE
V Oakland, Cal., je umrl poznani Clevelandčan Frank Pike (Pajk), star 77 let. V Californiji se je nahajal okrog enega leta, preje pa je skozi leta živel v Clevelandu in sicer pred odhodom v Californijo je bival pri sinu na E. 232 St. V Clevelandu zapušta dva sinova, v Californiji pa dve hčeri in sina.

V zadnje slovo

Članice društva Carniola Hive št. 493 TM so prošene, da se nočjo ob 7.30 uri zberejo v Želetovem pogrebem zavodu na 458 E. 152 St. in izkažejo zadnjo čast umrli članici Mary Bizjak.

35-letni jubilej

V družbi svojih številnih prijateljev sta v Madison, O., 25. januarja obhajala 35-letnico srečnega zakona poznana Louis in Pauline Rebol. Poročena sta bila na zapadu v Salt Lake City, kjer sta takrat živela v Winterquarter pri Scofield, Utah. Sinovala in prijatelji jima želijo, da bi v zdravju in zadovoljstvu dočkala svoj zlati jubilej.

Taft ne more zmagati v Ohio, pravi CIO voditelj

Jack Kroll, ki je državni voditelj CIO Political Action Committee, je včeraj izjavil, da se minirani za republikanskega predsedniškega kandidata, ne more zmagati v svoji lastni državi. Glede Wallacea, kateremu je močno nasproten, je Kroll izjavil, da se bo pri predsedniški kandidaturi boril "vse do trpkega konca."

Murray zagovarja svoje stališče glede levega krila

Predsednik CIO je v ostrem govoru napadel levo krilo pri CIO in pristaje Wallace-a

Vrhovni predsednik CIO Philip Murray je imel včeraj na konvenciji unije marinskih in ladjedelniških delavcev, ki se vrši v Clevelandu, govor, v katerem je bolj odprto kot kdaj prej napadel levo krilo pri CIO, pristaje Henry A. Wallace-a in kritike Marshallovega načrta za pomoč zapadni Evropi.

Konvencija se vrši v hotelu Hollenden in prisostvuje ji 300 delegatov. Časnikarji pravijo, da je bil to najostrejši napad na levičarje pri CIO od strani Murray-a, odkar je leta 1940 postal predsednik CIO. Toda z imenom ni imenoval niti voditeljev pri CIO, katere je napadal, niti Henry Wallace-a.

Zahteva obnovo kontrole in napada visoke dobičke

V istem govoru je Murray tudi zahteval, da se obnovi kontrola cen in napadel kongres radi sprejema Taft-Hartleyeve po-stave in dejal, da jo bo organizirano delavstvo razveljavilo. Proti velikemu kapitalu je napelil obtožbo, da delavce čeda-lje bolj izkoriščajo ter za dokaz tej obtožbi navedel dejstvo, da so dobički raznih velikih korporacij lani znašali 17 milijard dolarjev po odbitku davkov.

Kar se Marshallovega načrta tiče, je dejal Murray, da ga je narodna konvencija CIO prošle-ga novembra odobrila brez enega protivnega glasu. Od tistega časa je bilo mnogo konfuzije in premišljenega potvarjanja glede namenov, ki jih je imela CIO, ko se je izrekla za načrt, je dejal Murray.

Potem je Murray govoril o svojih izkušnjah pred letom 1941, ko je prišlo do vojne med Nemčijo in Rusijo ter dejal, da se v deželi "troši mnogo nesmiselnosti", in da je preveč ljudi, ki so take reči pripravljani verjeti. Dejaj je, da so ga leta 1940, še predno je postal predsednik CIO in tudi potem, piketirali, ker je priporočal pomoč za Anglijo, ki je tedaj sama stala proti Hitlerju in podpiral Rooseveltovo zahtevo, da se ameriške trgovske ladje na visokem morju oborožijo.

Levičarji so ga preklinjali, potem pa proslavljali

"Piketirali so me, ker sem bil proti Hitlerju," je nadaljeval Murray, ki je škotskega porekla. "Jaz sem proti totalitarizmu. Jaz sem Amerikanec v vsakem pogledu in moja zvestoba gre samo tej deželi in nobeni drugi.

"Po prepričanju mnogih ljudi v Zedinjenih državah sem bil v novembru 1940 v brezdanijem prepadu, ki ga imenujejo peklo. Potem pa je napočil 22. junij 1941 (ko je Nemčija napadla Rusijo) in bil sem še vedno na strani te dežele. Predno se je končal junij 1941, so me isti ljudje potegnili iz brezdanijskega pekla in me proglasili za pravega svetnika. No, in še vedno sem tukaj, čeravno mi je očitno vidno usojeno, da sem zopet preklet. Toda bodi temu tako ali drugače, jaz pač govorim, kakor mi narekujeja moje srce in vest."

Murray pojasnjuje stališče CIO v zadevi tretje stranke

V zadevi sklepa, ki ga je sprejel odbor CIO glede tretje stranke, je Murray pojasnil, da

TO, KAR SE DOGAJA NA BORZAH, JE ZAČELO UPLIVATI NA CENE

Od 3. februarja dalje dr-čijo cene na blagovnih bor-zah stalno navzdol in po par dnevih kolebanja so vče-raj tudi cene delnicam na new-yorški borzi močno zdrsile, posledica česar se je sedaj začela videti tudi v padanju cen raznim življen-skim potrebščinam v proda-jalnah.

Prve so padle cene raznim živilom in nekateri opazo-valci so prepričani, da je to začetek gibanja, kateremu še ni konec. Poudarja se, da so trgovci z živili sami od sebe začeli znižati cene, akoravno so za blago, ki ga imajo na rokah, plačali še stare cene.

Na podlagi proučitve po-ložaja v desetih vodilnih mestih je razvidno, da je včeraj obstajal sledeči po-ložaj:

Slanina je padla za 10 cen-tov pri funtu, 10 funtov tež-ka vreča moke istotako 10 centov manj, meso raznih vrst se je pocenilo od 5 do 6 centov pri funtu, surovo maslo 4 do 5 centov, mast 5 do 6 centov, sladkor pa je padel okrog 2 centa pri pe-tih funtih.

Jugoslavija ne bo napadla Trsta, pravi maršal Tito

Pomagala pa bo Albaniji, s katero ima pogodbo

BEOGRAD, 10. feb. — Jugo-slovanski premier maršal Tito je danes izjavil, da bo vsak, ki bo napadel Albanijo, imel opravka obenem tudi z Jugosla-vijo.

Na shodu delavcev je Tito rekel, da ima Jugoslavija pogod-bo z Albanijo, na podlagi kate-re je Jugoslavija obvezna, da brani njeno neodvisnost.

Nadalje je Tito izjavil, da Ju-goslavija ne bo napadla Trsta in da jugoslovanski voditelji ne mislijo samo na izgradnjo Jugo-slavije, ampak tudi na kakšen način bi se ojačilo jugoslovan-sko obrambeno silo, tako "da nam nobena provokacija ne bo mogla škodovati."

"Poročila v zvezi z Grčijo so obrekovanja"

Maršal Tito je izjavil, da so poročila, po katerih se baje Ju-goslavija vmešava v notranje zadeve Grčije, navadna obreko-vanja.

"Mi s simpatijami gledamo na borbo grškega ljudstva in to iz-javljamo celemu svetu in naj se nihče zaradi tega na nas ne jezi. Smatramo, da ima grško ljud-stvo pravico, da se bori za svojo svobodo. Toda mi na naših me-jah želimo mir in ne bomo do-volili nikomur, da moti ta mir ali pa da, stori en korak na naše ozemlje," je rekel Tito.

Tito je tudi ostro napadel gr-ške monarho-fašiste zaradi pro-vokacij na mejah Albanije, Ju-goslavije in Bolgarije.

Srnjakova večerja

V soboto večer bodo servirali srnjakovo večerjo v Shore Tav-ern, 1273 E. 55 St., katero lastu-je Mr. in Mrs. Frank Godic st. Servirati se bo pričelo ob šestih zvečer. Vstopnice si lah-ko nabavite v gostilni ali trgo-vini Cimperman Market.

Bevin skuša ustaviti propagandno vojno med Rusijo in Zed. državami

Pittsburški župan podpira Lauscheta

Odkar je bilo iz Washingtona poročano, da vodilne osebnosti v Washingtonu stojijo za Frank J. Lauschetom, kar pa je bilo po-tem zanikano in kar je izzvalo ogorčene proteste v taboru Ray T. Millerja, se je zvedelo, da je največji pritisk v tem pogledu izvajal na Washington pittsburški župan David Lawrence, ki je obenem član narodnega ek-sekutivnega odbora demokrat-ske stranke za Pennsylvanijo.

Lawrence je te dni reporter-jem priznal, da je govoril za Lauscheta z eksekutivnim direk-torjem demokratske stranke Geal Sullivanom, istočasno pa se je zvedelo, da zadeva ni bila nikdar predložena predsedniku Trumanu.

Lausche in Lawrence sta oseb-na prijatelja. Lawrence je tu-di intimen prijatelj demokrat-skega kongresnika Michaela Kirwana iz Youngstowna, ki je predsednik strankinega kongres-nega kampanjskega odbora in znan Lauschetov pristaš.

34 OSEB ZGORELO V V HIRALNICI

ST. JOHNS, Nova Fundlandi-ja, 10. feb. — Danes je tukaj požar uničil zavod za stare in one-mogle osebe, pri čemer je izgu-bilo življenje 34 oseb. Ogenj je nastal, ko je eksplodirala pe-trolejska peč.

INDIJA OMEJILA AKCIJE KOMUNISTOV

NEW DELHI, 10. feb. — In-dijska vlada je danes prepove-dala vse aktivnosti mladinskih skupin, ki so v zvezi z indijsko komunistično stranko v provin-ci Madras.

Eksplodizija v majni ubila 8 oseb, med njimi 3 Slovence

GREENWOOD, Ark., 9. feb. — Federalni in državni inšpek-torji preiskujejo vzroke eksplo-zije v "Sunshine" premogovni-ku, v katerem je v nedeljo na-šlo smrt 8 premogarjev, med njimi trije bratje, ki so Sloven-ci.

Premogovnik, ki je eden naj-večjih na meji Arkansasa in Oklahome, ne bo obratoval več dni.

Premogarji so se podali v ne-deljo na "kratko" delo in rezali plastir premo-ga z avtomatičnim orodjem, ko se je vpetitilna eks-plodizija, ki je stresla celi premo-govnik.

Med ubitimi majnerji se na-hajajo tudi trije bratje Sloven-ci, Louis, Alvin in Frank Grlic. Našli so jih enega poleg dru-gega okrog 5,000 čevljev od vhoda v premogovnik.

(Poznana družina Mr. in Mrs. Tony Mrak, ki je podpredsednik podružnice SANSa št. 48, sta se nahajala preteklega oktobra pri omenjenih bratih na počitnicah, kjer so kovali načrte za bodoče obiske. Usoda pa je hotela dru-gače in Mr. Mrak ni mogel celo dobiti rezervacije pri letalu, da bi se podal na pogreb ubitih bratov, s katerimi je bil v prija-teljskih stikih 40 let.)

V parlamentu je izjavil, da dokumenti, ki jih je objavil ameriški državni oddelek, niso povedali polne resnice

LONDON, 10. feb. — Anglija je danes povabila Sov-jetsko zvezo, da se pridruži zapadnim silam pri objavlja-nju vseh dokumentov nacističnega zunanjega ministrstva, tikajočih se nacističnih pogajanj tako z vzhodom kot z zapadom.

Postavljen je pogoj, da Rusi-ja pristane na objavo teh doku-mentov kot material, ki ima zgodovinsko ne pa politično važ-nost.

"To pomeni, da ako neki do-kument kaže v slabi luči obna-šanje katere koli velike sile, bi se ga moralo vključiti ravno ta-ko kot tiste, ki to silo kažejo v dobri," je izjavil predstavnik angleškega zunanjega ministr-stva.

Predlog je je prva uradna re-akcija Anglije na odgovor Sov-jetske zveze glede dokumentov, ki jih je objavil ameriški državni oddelek v zvezi z nemško-sovjetskim paktom o nenapada-nju in ki krije izključno le dobo med letom 1939 in 1941.

Bevin želi preprečiti na-daljšno "propagandno vojno"

Angleški predlog se tolmači kot poizkus zunanjega ministra Ernest Bevin, da se prepreči nadaljnjo uporabo nacističnih dokumentov pri "propagandni vojni" med vzhodom in zapa-dom.

Bevin je hladno sprejel obja-vo nemških dokumentov s strani ameriškega državnega oddel-ka. Brez vsakega dvoma vpo-števajoč predvojne diplomatske manevre Anglije, je Bevin v parlamentu izjavil, da doku-menti, ki jih je objavil ameri-ški državni oddelek, niso pove-dali celo povest.

Ze dve leti se pripravljala za objavo okrog 2,000,000 nacistič-nih dokumentov in to kot zgo-dovinski material. To delo sta začeli Anglija in Zedinjene dr-žave, pozneje pa se je priklju-čila tudi Francija, dočim Rusija pri tem ni imela nobenega dele-ža.

Tri vlade zapadnih sil so se sporazumele, da bi se moralo te dokumente objaviti na nepolitič-ni osnovi in da bi morali biti vključeni tudi dokumenti, ki ni-so naklonjeni kateri koli od ve-likih sil.

Največji del nacističnih do-kumentov so zajele zapadne si-le. Rusi so dobili manjše šte-tilo, vključivši dokumente, ki se tičejo obnašanja Turčije za ča-sa vojne.

Pozdravi

Pozdrave iz tople Floride, kjer se baš ta dan nahajajo pri slo-venskemu farmarju Gus Zu-pančiču, pošiljajo poznani Cle-velandčani Jože in Pauline Birk, Jos. Demšar, John Drenik, Mrs. Drenik, Jean Demšar, Mr. in Mrs. Jos. Kozan, Gus Supa-nik, Frank Race ml., Mrs. Frank Race in Ann Supank.

Iz Tampa, Floride, se pa ogle-šajo Mr. in Mrs. J. Peterka, Mr. in Mrs. Frank Kure, Mr. Frank ml., Mr. in Mrs. J. Perko, ki pošiljajo lepe pozdrave iz gorke Floride in želijo slovenskemu časopisu obilo uspeha.

Brezpotrebna prošnja

V prošli izdaji glasila SDZ "Glas" je bila objavljena proš-nja mladenke Ivanke Skufca, Brezov Dol št. 36, pošta Zagra-dec, Slovenija, katero je prejel glavni urad SDZ, v nadi, da bi se kdo med ameriški rojaki spomnil družine s kakim pake-tom. V prošnji je mladenka opi-sala obupno stanje njene druž-i-ne, ki je brez vsega potrebne-ga.

Včeraj sta se pa zglasila v našem uredništvu njena dva strica Mr. Frank Flack iz 4950 Richmond Rd. in Mr. Anton Flack iz 4432 E. 154 St., ki sta povedala, da sta bila preseneče-na ko sta v "Glasu" čitala proš-njo nečakinje Ivanke, kajti de-kle ima poleg ta dva strica tu v Ameriki še druga dva strica in dve teti, ki imajo vsi poštna iz-kazila in zahvalna pisma od do-tične družine za poslana jim šte-vilne pakete in denarne pošilj-ke. Tudi sinovi in hčere stricov in tet, oziroma bratrance in se-strične omenjene Ivanke so dru-žini poslali več paketov in po-kazala sta sliko vse družine Skufca, ki je opravljena v op-ravi, ki jo je prejela od svojcev iz Amerike. Torej, kot se vidi, je dekle poslalo prošnjo, za ka-tero pa ni bila nobena potreba. Žal je, da se kaj takega pripet-i in da se najde osebe, ki ho-čejo izkoriščati dobrosrčnost ljudi in obenem povzročilo neza-upnost do prošnje kake osebe, ki je v resnici potrebna, a si vsled potegavščine brezvestne-žev ne morejo pridobiti odziv in pomoč.

KOMUNIST ARETIRAN V SVRHO DEPORTACIJE

Iz New Yorka se poroča, da je bil tam aretiran v svrhu depor-tacije na Skotsko, kjer je bil ro-jen, John Williamson, eden iz-med vodilnih uradnikov komu-nistične stranke, ki je bil do leta 1940 komunistični vodja v državi Ohio in je tedaj bival v Clevelandu.

Nesreča na domu

Levo roko pri zapestju si je zlomila pri padcu na svojem domu Mrs. Mary Hren iz 7023 St. Clair Ave. Nahaja se doma pod zdravniško oskrbo, kjer jo prijateljice lahko obiščejo. Želi-mo ji skorajšnje okrevanje!

V bolnišnici

Prošlo soboto je bil odpeljan v Glenville bolnišnični rojak Jo-seph Jarc iz 7009 Hecker Ave.

Zopet doma

Po eno-mesečnem bivanju v Glenville bolnišnici se je vrnil na svoj dom Mr. Jack Lach iz 1101 E. 63 St., kjer ga prijatelji sedaj lahko obiščejo.

"ENAKOPRAVNOST"

Owned and Published by
THE AMERICAN JUGOSLAV PRINTING & PUBLISHING CO.
6231 ST. CLAIR AVENUE CLEVELAND 3, OHIO
HENDERSON 5311-12
Issued Every Day Except Saturdays, Sundays and Holidays

SUBSCRIPTION RATES—(CENE NAROČNINI)
By Carrier and Mail in Cleveland and Out of Town:
(Po raznašalcu in po pošti v Clevelandu in izven mesta):
For One Year—(Za eno leto) \$8.50
For Six Months—(Za šest mesecev) 5.00
For Three Months—(Za tri mesece) 3.00

For Canada, Europe and Other Foreign Countries:
(Za Kanado, Evropo in druge inozemske države):
For One Year—(Za eno leto) \$10.00
For Six Months—(Za šest mesecev) 6.00
For Three Months—(Za tri mesece) 3.50

Entered as Second Class Matter April 26th, 1918 at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of Congress of March 3, 1879.

104

NUDITE LJUDSTVOM SVETA NEKAJ BOLJŠEGA

Bivši madžarski premier Ferenc Nagy, ki se sedaj skupaj z ostalimi begunci iz Evrope, nahaja v Zedinjenih državah, je kot priča nastopil pred kongresnim odborom za "ne-ameriške" aktivnosti.

Prvotno je bil namen tega zasliševanja, da se ugotovi na kakšen način je zloglasni madžarski vojni zločinec Vajtha, ki je odgovoren za smrt 20,000 oseb, došel v našo deželo. Neki detajli so sicer bili razkriti in sicer dejstvo, da je Vajtha dobil priporočila pisma v Vatikanu in da je v ameriškem konzulatu v Madridu dobil vizo za potovanje v Ameriko. Toda dosti tega je ostalo zavito v uradno tajnost. Zadeva je namreč v zvezi z nacističnim zločincem in zato ni v današnjih časih preveč popularna v naši deželi.

Kot smo rekli je Nagy nastopil kot priča. Iz "ne-ameriškega" odbora so sporočili, da bo pričal v zvezi z Vajtho. Toda poročila v časopisih pravijo, da je pričal v zvezi z znano "komunistično nevarnostjo." Opozoril je, da ta "nevarnost" ogroža celi svet, vključno Ameriko. Govoril je o stvareh, ki so že popolnoma znane in stokrat in stokrat ponavljane. O Vajthi, nacističnemu zločincu, pa ni povedal ničesar. Vajtha je zginil v meglo histerične propagandne gonje proti Sovjetski zvezi in se skril v ozadje te "komunistične nevarnosti," kjer so poleg njega skriti še mnogi in mnogi fašisti in vojni zločinci.

Bilo bi proti načelom kongresnega "ne-ameriškega" odbora, ako bi zares začel razkrinkavati fašizem. Pri slušanju Vajthe je imel to lepo priložnost. Ker pa v tem odboru sedijo samo "veščaki za komunizem," je popolnoma razumljivo, da so tudi vprašanje nacističnega zločinca Vajthe zasukali v proti-komunistične vode. Menda vsled tega, ker "komunistična nevarnost" grozi, da bi tega nacističnega zločinca po vseh ljudskih in božjih postavah—obesila.

Res je, da so današnji časi posebno nevarni. Ne vsled neke "komunistične nevarnosti," ampak vsled stalnega mešanja pojmov, vsled stalnega potvarjanja zgodovinskih dejstev, vsled stalnega skrivanja resnične nevarnosti, ki jo predstavlja nanovo razcveteli fašizem. Izgleda kot, da je namen, da se ustvari neko "ravnovesje med fašizmom in komunizmom" in da gotovi ljudje z vso vmeno razkrinkavajo "komunizem" obenem ko pridno pripravljajo tla za fašizem. Celo vrsto dežel ogroža resnična in stvarna nevarnost fašizma, v nekaterih je celo fašizem na oblasti. Toda naši politiki in "veščaki za komunistična" vprašanja se za to ne zmenijo. Kako pač! Saj ni fašizem, ki ogroža kapitalistični sistem, ampak ga ravno nasprotno učvršča v deželah, ki so že pripravljene, da ga likvidirajo.

Dan za dnevom se v propagandni gonji proti Sovjetski zvezi in deželam vzhodne Evrope poudarja "komunistična nevarnost." Posluhuje se potvarjanja dejstev, nasilja in lažnjivega obrekovanja, da bi se to "nevarnost pobilo." Toda nihče se ne zmeni, da bi proti "komunistični nevarnosti" postavil boljše "nevarnost," da bi na to nevarnost odgovoril z resnično demokracijo na delu in v stvarnosti.

UREDNIKOVA POŠTA

V bolnišnici

Leo Štrukel ml. iz Hampstead, Long Island, N. L., sin poznane Leo Štrukel, se je dne 6. januarja t. l. podal v Nassau County bolnišnico v Minnola, L. I. na težko operacijo.

V bolnišnici ostane po zdravnikove mnenju najmanj pet do šest mesecev. Operiran bo na obeh nogah in levi roki. Bolezen "polio", ali otroška paraliza, ki ga je pohabla pred več kot tridesetimi leti, ko se je bilo komaj štiri leta, je še vsem Newyorčanom v spominu. Njegov oče, tedanji saluner, se ni ustrašil celo policije, ki je hotel bolnega Leota iztrgati iz materinega naročja in njegove krstne botre, sedanje Mrs. Muc, ter ga odpeljati v bolnišnico, kjer je na tisoč otrok pomiralo za to strašno epidemijo.

Najboljši specialisti so bili poklicani k njemu kot Dr. Lee in drugi; njegova pokojna mati je celo pokleknila pred svetovno znanega zdravnika Lawrencea iz Dunaja, ter ga z povzdignjenimi rokami prosila, da ji ozdravi otroka, a tudi ta je zmajal z glavo, da ni mogoči.

Med zadnjo vojno je bil Leo zaposlen pri Republic Aeroplane Corp. v Farmingdale, L. I., ter bilo komaj štiri leta, je še vsem Newyorčanom v spominu. Njegov oče, tedanji saluner, se ni ustrašil celo policije, ki je hotel bolnega Leota iztrgati iz materinega naročja in njegove krstne botre, sedanje Mrs. Muc, ter ga odpeljati v bolnišnico, kjer je na tisoč otrok pomiralo za to strašno epidemijo.

za "polio", dr. Basile iz Hampstead, L. I., ki ga je prevzel v svojo nego.

Dr. Basile mu je zlomljeno nogo v par tednih ozdravil, ter ga nato začel pregledovati in jemati X-ray slike in zgodovino njegove bolezni, nakar je bil odpuščen iz bolnišnice. Po par tednih v domači oskrbi njegove žene Josephine, se mu je zlomljena noga zrasla. Neki večer mu nepričakovano pozvonil telefon in klicel ga zdravnik, ki mu poroča, da ima dobro in slabo novico zanj, ter da naj prihodnji dan pride s svojo ženo ob določeni uri v njegov urad, kar sta tudi storila.

Takoj je začel govoriti zdravnik: "Veš, Leo ves ta čas, odkar sem Te prvič videl in preiskal, sem prišel do popolnega pripravljanja, da Ti bom potom operacij, ki so strašno boleče in drage, pomagal, da boš normalno hodil. Vse moje študije sem posvetil tej zavratni bolezni, preštudiral vse tvoje X-ray slike v bolnišnici in jih desetkrat pregledal, zmanjšal stroške bol-

nišnice do zadnjega centa. Ako mi zaupaš, ti zagotovem, da boš boljše in lažje hodil. Povem pa ti, da boš trpel grozne bolečine, ter se ne nadejaj, da bi zapustil bolnišnico pred šestimi meseci." Ženi je zažarelo košček upanja v oči, ter je prosila doktorja, da naj jima da deset dni časa, da se odločita. Tako je imela žena čas, da je tekala še okrog drugih specialistov, ki so ji priporočili omenjenega zdravnika za zdravljenje bolezni "polio" ali otroške paralize. Ako bodo operacije uspele in pomagale, bo dr. Basile postal največji kirurg sedanjega časa za zdravljenje te strašne bolezni. Prvo operacijo je napravil 7. januarja na levi nogi, ter vlada veliko zanimanje v javnosti. Kaki bodo uspehi, bomo poročali. Mlademu Leotu pa želimo popolnega zdravlja in okrevanja. Ženi Josie pa čestitamo na njeni požrtvovalnosti ter neumornemu delu noč in dan ob njegovi postelji, da mu lajša grozne bolečine.

Priatelj.

Vtisi s potovanja v Jugoslavijo

(Piše: P. Barbiš iz Los Angelesa)

(Nadaljevanje)

V glavnem mestu Hrvaške

Ob železniški progi med Reko in Zagrebom, glavnim mestom Hrvaške, se še vedno vidijo vsake 500 metrov bunkerji, katere so Nemci in Italijani zgradili za obrambo železniške proge proti partizanom. Toda ti bunkerji jim niso dosti pomagali. Dosti mostov je porušenih in skoraj vsi, ki sedaj obstojijo, so le provizorični in v teku obnove. Naravno je, da morajo vlaki zelo počasi voziti preko teh mostov. Da bunkerji niso dosti pomagali Nemcem in Italijanom, je razvidno že iz tega, da se vse vzdolž proge še vedno nahaja veliko število razbitih in uničenih železniških vagonov in lokomotiv, katere so uničile partizanske mine. Pa tudi postaje, izven tistih, ki so nanovo zgrajene, niso sile sledove vojne.

Vlak med Reko in Zagrebom je bil natlačen s potniki. Zaradi velike množice ljudi, ki potujejo sem in tja, mora vsak čuvati svoj sedež. Po večini so potniki Hrvati, sliši se pa tudi italijansko govornico. To so reški delavci, ki gredo na počitnice v Ogulin skupaj s svojimi družinami. Nihče se ne zgraža zaradi tega, ker govorijo italijansko.

Vožnja med Reko in Zagrebom traja sedem ur, ker se vlak ustavi na vsaki postaji. Kot sem mogel iz vlaka opaziti, precej veliko hrvaško mesto Karlovce, ki se nahaja ob progi, ni bilo veliko poškodovano v vojni. Toda v bližini Zagreba se spet vidijo ruševine na obeh straneh železniške proge in sicer vse do Savske ceste v Zagrebu.

Zagreb ni bil v vojni dosti poškodovan. Primerjamo s Trstom, Genovo ali pa Milanom je mesto dosti lepše, obenem pa izvanredno čisto. Zelo dobro izgleda, ako ga primerjamo s katerim koli ameriškim mestom njegove veličine.

Palača bivšega poglavika takozvane Nezavisne Države Hrvatske, zloglasnega kvizlinga Pavelića, je danes javno poslopje, v katerem se bo nahajal Zagrebški muzej. Tako so mi vsaj govedali. Ta palača, katero smo si šli ogledat, stoji na hribu v Tuškancu nad Zagrebom. V tej palači stas Pavelić in nemški poslanik Kashe kovala zaroto proti Jugoslaviji in njenim zaveznikom tekom vojne. Kashe je že plačal za svoje zločine, medtem ko je Pavelić še vedno na prostem in sicer, ko se mi je reklo, v Italiji ali pa Vatikanu.

Ošli smo skozi park proti sedežu državne vlade Ljudske republike Hrvatske na Markovem trgu, kjer še vedno stoji znak

železne stolice, kjer so pred nekaj stoletji z razbeljeno krono kronali kmečkega "kralja" Matija Gubca, ki je vodil upor proti grofom in knezom. Ošli smo preko Krvavega mosta v starem mestu proti cerkvi sv. Stefana, v katero smo vstopili in našli notri precej ljudi. Ustavili smo se nekaj časa v cerkvi zaradi verskega opravila, ki se je ravno vršilo. Potem pa smo si šli ogledat bivši Jelačićev trg, ki je sedaj Titov trg. Vstopili smo v Hrvatski podrum, ki je največja restavracija v mestu. Morali smo precej časa čakati na postrežbo, ker restavracija je bila natlačena z ljudmi. Naročili smo nekaj prigrizka za pet oseb, ki nas je stal 85 dinarjev. Hočem omeniti, da v nasprotju z navadami v Ameriki, v Jugoslaviji postrežnik ne sme sprejeti napitnine. Videli smo v tem smislu tudi napise na zidovih: "Napitnina ponižuje postrežnika."

(Dalje prihodnjik)

BANKIR IMENOVAN ZA SVETOVALCA V AVSTRIJI

WASHINGTON, 10. feb.—Armada je danes naznanila, da bo predsednik Mellon National & Trust Co. Lawrence N. Murray odpotoval v Avstrijo, kjer bo služil 60 do 90 dni kot posebni svetovalec armade v zadevah trgovine in finance.

Valentinov ples na zapadni strani

Cleveland, O. — Pevski zbor "Triglav" bo priredil lepo plesno veselico v soboto 14. februarja v Domu zapadnih Slovencev na 6818 Denison Ave. Začetek bo ob osmih zvečer. Obeta se dosti zabave, zato se vabi javnost na poset. Ne bo nikomur žal, kdor bo prišel. Oddalo se bo lepo darilo pri vratih in kdo ve, morda boste baš vi srečni, da ga odnesete.

Se enkrat vas vabi

Odbor zbora "Triglav".

Rad bi izvedel

Rad bi izvedel kje se nahaja Jože Stirm (Stirn), ki je pred 15 leti stanoval na Norwood Rd., Cleveland, Ohio, doma iz vas: Trboje štev. 50 pri Kranju. Zanj želi izvedeti žena njegovega najmlajšega brata, ki je bil v koncentracijskem taborišču in ko se je ves izčrpan vrnil domov, je čez dva tedna umrl na domu. Za nadaljna pojasnila naj piše sorodniku, bratu žene pokojnega, na naslov: — Anton Kaferle, Box 195, Yukon, Pa.

V "Enakopravnosti" dobite vedno sveže dnevne novice o dogodkih po svetu in doma!

PROGRESIVNE SLOVENKE AMERIKE

PROGRESSIVE SLOVENE WOMEN OF AMERICA
Ustanovljene dne 4. februarja, 1934. Inkorporirane dne 27. junija, 1938.

GLAVNI STAN V CLEVELANDU, OHIO

GLAVNI ODBOR "PROGRESIVNIH SLOVENK"
Supreme Board Members of "Progressive Slovene Women of America"

PREDSEDNICA: Cecilija Subelj

I. PODPREDSEDNICA: Agnes Zalokar

II. PODPREDSEDNICA: Millie Bradac

TAJNICA: Josie Zakrajšek, 7603 Cornelia Ave.

BLAGAJNICA: Marion Basher

POMOŽNA TAJNICA: Joyce Gorshe

ZAPISNIKARICA: Frances Gorshe

NADZORNICE: Jennie Skrl, Anna Pollock, Mary Ster, Cecilija Golob

PROSVETNI ODBOR: Justine Pretnar, Mary Vogrin, Eleanor Klinc, Frances Hudovernik, Gusti Frančeskin, Mary Zakrajšek

UREDNIKA: Mary Ivanusch, R.F.D. 1, Chardon, Ohio

NAŠA NARODNA IN LOKALNA KAMPANJA — SIJAJNO USPELA

Naslednje poročilo je izrpek uspehov tekom naše kampanje za ustanovitev novih krožkov in za pridobivanje novih članic, ki se je pričela 1. avgusta '47 in zaključila 31. decembra, 1947.

Uspeh petmesečne kampanje

"Naših žena" je bil nadvse zadovoljiv in smo lahko sigurne, da je prodrlo med vsemi našimi ženami širom dežele spoznanje, kako važno je spadati k organizaciji, kot je naša.

Naše članstvo se je pomnožilo za 415 članic in 6 novih krožkov.

Tu sledi seznam novih krožkov:

Krožek št. 8 se je organiziral 16. septembra, 1947 v Milwaukee, Wisconsin, in je imel ob zaključku leta 1947 devetinšestdeset članic.

Krožek št. 9 je bil organiziran 17. septembra, 1947 v Chicago, Illinois, in je štel 120 članic ob zaključku leta 1947.

Krožek št. 10 v Johnstownu, Pa., je bil organiziran 28. septembra 1947 in je štel trideset članic ob zaključku leta 1947.

Krožek št. 11 je bil organiziran v New Yorku dne 13. oktobra, 1947 in je štel 19 članic ob zaključku leta 1947.

Krožek št. 12 je bil organiziran v Sheboygan, Wis., dne 16. novembra, 1947 ter je imel na ustanovni seji 23 članic. Za organiziranje krožka sta se zavzeli Mrs. Frances Milostnik in Mrs. Frances Skrube. Delali sta marljivo in uspešno, za kar smo jim zelo hvaležne.

V odbor so si izvolile sledeče članice: Predsednica Frances Milostnik; podpredsednica Matilda Skrinar; tajnica in blagajničarka M. Stih, 1524 Georgia Ave.; zapisničarka Josephine Ribich; nadzorni odbor: Frances Debevec, Anna Koren in Agnes Erste; prosvetni odbor: Frances Skrube, Mary Perme in Matilda Skrinar. Krožkove seje se vrše vsak drugi četrtek v mesecu v Fludernik dvorani. Koncem leta 1947 je štel njihov krožek 25 članic.

Krožek zasluži vse priznanje za dober začetek in me upamo, da se bodo naše žene v bližini krožkovega delokroga obrnile na eno izmed zgoraj omenjenih uradnic ter postale naše članice, da bomo lahko skupno izvršile zasnovano delo za boljši svet.

Krožek št. 13 pa je bil organiziran dne 19. novembra, 1947 v West Alliquippa, Pa., ter takoj na ustanovni seji sprejel 25 članic. Organizatorice so bile Mrs. Theresa Gerzel, Frances Zakrajšek in Mrs. A. Antončič. Trboje štev. 50 pri Kranju. Zanj želi izvedeti žena njegovega najmlajšega brata, ki je bil v koncentracijskem taborišču in ko se je ves izčrpan vrnil domov, je čez dva tedna umrl na domu. Za nadaljna pojasnila naj piše sorodniku, bratu žene pokojnega, na naslov: — Anton Kaferle, Box 195, Yukon, Pa.

Krožek št. 14 je bil organiziran 19. novembra, 1947 v West Alliquippa, Pa., ter takoj na ustanovni seji sprejel 25 članic. Organizatorice so bile Mrs. Theresa Gerzel, Frances Zakrajšek in Mrs. A. Antončič. Trboje štev. 50 pri Kranju. Zanj želi izvedeti žena njegovega najmlajšega brata, ki je bil v koncentracijskem taborišču in ko se je ves izčrpan vrnil domov, je čez dva tedna umrl na domu. Za nadaljna pojasnila naj piše sorodniku, bratu žene pokojnega, na naslov: — Anton Kaferle, Box 195, Yukon, Pa.

Krožek št. 15 je bil organiziran 19. novembra, 1947 v West Alliquippa, Pa., ter takoj na ustanovni seji sprejel 25 članic. Organizatorice so bile Mrs. Theresa Gerzel, Frances Zakrajšek in Mrs. A. Antončič. Trboje štev. 50 pri Kranju. Zanj želi izvedeti žena njegovega najmlajšega brata, ki je bil v koncentracijskem taborišču in ko se je ves izčrpan vrnil domov, je čez dva tedna umrl na domu. Za nadaljna pojasnila naj piše sorodniku, bratu žene pokojnega, na naslov: — Anton Kaferle, Box 195, Yukon, Pa.

Krožek št. 16 je bil organiziran 19. novembra, 1947 v West Alliquippa, Pa., ter takoj na ustanovni seji sprejel 25 članic. Organizatorice so bile Mrs. Theresa Gerzel, Frances Zakrajšek in Mrs. A. Antončič. Trboje štev. 50 pri Kranju. Zanj želi izvedeti žena njegovega najmlajšega brata, ki je bil v koncentracijskem taborišču in ko se je ves izčrpan vrnil domov, je čez dva tedna umrl na domu. Za nadaljna pojasnila naj piše sorodniku, bratu žene pokojnega, na naslov: — Anton Kaferle, Box 195, Yukon, Pa.

Krožek št. 17 je bil organiziran 19. novembra, 1947 v West Alliquippa, Pa., ter takoj na ustanovni seji sprejel 25 članic. Organizatorice so bile Mrs. Theresa Gerzel, Frances Zakrajšek in Mrs. A. Antončič. Trboje štev. 50 pri Kranju. Zanj želi izvedeti žena njegovega najmlajšega brata, ki je bil v koncentracijskem taborišču in ko se je ves izčrpan vrnil domov, je čez dva tedna umrl na domu. Za nadaljna pojasnila naj piše sorodniku, bratu žene pokojnega, na naslov: — Anton Kaferle, Box 195, Yukon, Pa.

Krožek št. 18 je bil organiziran 19. novembra, 1947 v West Alliquippa, Pa., ter takoj na ustanovni seji sprejel 25 članic. Organizatorice so bile Mrs. Theresa Gerzel, Frances Zakrajšek in Mrs. A. Antončič. Trboje štev. 50 pri Kranju. Zanj želi izvedeti žena njegovega najmlajšega brata, ki je bil v koncentracijskem taborišču in ko se je ves izčrpan vrnil domov, je čez dva tedna umrl na domu. Za nadaljna pojasnila naj piše sorodniku, bratu žene pokojnega, na naslov: — Anton Kaferle, Box 195, Yukon, Pa.

Krožek št. 19 je bil organiziran 19. novembra, 1947 v West Alliquippa, Pa., ter takoj na ustanovni seji sprejel 25 članic. Organizatorice so bile Mrs. Theresa Gerzel, Frances Zakrajšek in Mrs. A. Antončič. Trboje štev. 50 pri Kranju. Zanj želi izvedeti žena njegovega najmlajšega brata, ki je bil v koncentracijskem taborišču in ko se je ves izčrpan vrnil domov, je čez dva tedna umrl na domu. Za nadaljna pojasnila naj piše sorodniku, bratu žene pokojnega, na naslov: — Anton Kaferle, Box 195, Yukon, Pa.

Krožek št. 20 je bil organiziran 19. novembra, 1947 v West Alliquippa, Pa., ter takoj na ustanovni seji sprejel 25 članic. Organizatorice so bile Mrs. Theresa Gerzel, Frances Zakrajšek in Mrs. A. Antončič. Trboje štev. 50 pri Kranju. Zanj želi izvedeti žena njegovega najmlajšega brata, ki je bil v koncentracijskem taborišču in ko se je ves izčrpan vrnil domov, je čez dva tedna umrl na domu. Za nadaljna pojasnila naj piše sorodniku, bratu žene pokojnega, na naslov: — Anton Kaferle, Box 195, Yukon, Pa.

glidu — torej vsoto \$50.00! Na iskrene čestitke! Le tako naprej z vašim dobrim delom! Druga nagrada vsoto \$25 prejme krožek št. 1, ki je vedno pridno delu in ki je tudi pridobil največ članic. Tudi odborovih določbah, štetelo je celotno vplačane članarino.

Tretja nagrada, vsota \$10.00 pa gre krožku št. 2, ki se je tudi dobro potrudil. Častno odlikovanje gre krožku št. 7.

Sedaj je pa na mestu, da navedemo nekatere izmed naših pridnih delavk v tej clevlandski kampanji. Pri krožku št. 1, ki je bil najbolj pridna, so bile: Mary Vidrich, Theresa Gorjanc, Marion Basher in Frances V. druge so kajpada tudi pogale, toda imenovane so bile po največ novih članic, ki so jih pridobile v krožku št. 2 gre prvo priložnost: Alice Mirtich in Josephine trich in pri krožku št. 3 — Krnc, Albina Vesel, Mary dikh in Frances Gorjanc. drugim članicam, ki ste pogale, od tako lepega uspeha topla zahvala. Dobro ste se rezale!

KAKO STOJE NOVOORGANIZIRANI KROŽKI

Z ozirom na število članic naših novih krožkih pa stopajo sledečemu redu:

Na prvem mestu stoji krožek št. 9, Chicago, Ill., kjer so med najbolj delavnimi F. Vidrich, Zaitz, A. Medvesek, A. Benig M. Alesh, itd.

Na drugem mestu stoji krožek št. 10, Milwaukee, Wis., kjer je delu Mary Musich z njenimi močnicami.

Na tretjem mestu stoji krožek št. 13, West Alliquippa, Pa., kjer v akciji Theresa Gerzel, Antončič, Frances Zakrajšek, itd.

Na četrtem mestu stoji krožek št. 10, Johnstown, Pa., kjer Mary Vidmar na čelu vodi svoje članice.

Na petem mestu stoji krožek št. 12, Sheboygan, Wis., kjer Milostnik in Frances Skrube prvih vrstah.

Na šestem mestu stoji krožek št. 11, New York, N. Y., kjer orali ledino naši napredni delavke, Mr. Frank Padar, Joe vertnik in Mr. Mutz.

Veliko smo dolžne našim sopolisom, kot so Prosveta, letarec in Enakopravnost, ki nam izrekamo našo hvaležnost za vso publiciteto. Kampanjski odbor čuti dolžnost zahvaliti vsem, ki ste pomagale do tega uspešnega zaključka te kampanje. Izvršile ste veliko delo in ste edina želja, da bi se prihodnje leto naše žene v sleherni bini širom te velike dežele organizirale krožke "Progressive Slovenk Amerike" in jih uspešno vodile.

Vaše dosedanje prizadevanja ni bilo zaman in organizacija je ponosna na dosedanje uspehe.

KLIC NA OSTALE NASELJENE IN NA VSE NASELJENE

ZENSTVO!

Na tiste, ki ša niste članice "Progressivnih Slovenk Amerike" (Dalje na 3. strani)

Torej v soglasju s temu od glavnega odbora določenimi nagradami prejme prvo nagrado v tej kampanji krožek št. 3 v Eu-

...tako, kot so bile naše prednice, ki so nam priborile volilno pravico in enakopravnost? Prestajale so zaporne kazni po ječah, zasmehovanje, nerazume

Sončni

“Hej Mary, “kotiček” mi j
namignil, da Tebe pogreša. Da
no daj, ne bodi zaspana! Fr
krajnautlavl!”
Oh, še nekaj! Veste, možički

Drago, Mary!

Poročilo letne seje Prog

Naše članice so tako razmo-
trivale in ukrepale za tekoče le-
to, da se mi je zdelo kot da ima

Samo pridna žena se loti ta
kega dela!

Naša glavna tajnica J. Za
krajšek nam je podala zanimi
vo poročilo o novih krožkih, ki s
se ustanovljajo na vseh straneh
širne Amerike — in o protestu
misiji predstavnic raznih ohijs
skih ženskih organizacij, ki s
pri naših vladnih zastopnikih
Washingtonu zahtevale akcijo
proti neutemeljeni draginji ži
vilskih potrebščin. Navzoco sm
z zanimanjem sledile njenim is

Josephine Petrič

1

12

Zagotavljamo vam lepše večerje. Tudi godba bo igrala in sicer Kristof bratje. Na njih polke in valčke se tudi mi stari lahko zavrtimo. Saj ko jih poslušamo, gre kar samo naokrog! Tudi zapeli bomo lahko, saj bodo vsi pevcy tam! Naše mlade Jadrančanke nam bodo stregle, Johana Perko bo pa kuhala. Morda bo katera še na skrivaj kaj speela? Nič bi se, ne čudila, ker imamo vse rade "gud tajm."

Večerja se bo začela servirati ob 19.30.

Krožkove uradnice za tekoče

Torej pridite vsi in vse, za kaj take prilike do tako vesel ure še niste imeli!

M. Vidrich

Za krožek št. 3
Mary Medvešek

**SRBIČINA IN RAZNE
KOŽNE BOLEZNI**
AVENUE SKIN CLINIC
M. L. NEARING, D. M.
ZDRAVNIK
Urad odprti od 10. do poldne in
2. do 7. zv.
Govorimo slovensko in poljsko
691-692 OLD ARCADE
Euclid Entrance
Tel.: CH 2220

PREŽIHOV VORANC:

Samorastniki

(Nadaljevanje)

Zdaj so gospoda sprevideli, da je vsako siljenje zastoj; zato so sklenili, da jo dajo na stol. Takrat so v doblivsi na graščini še topli.

Birič je zgrabil Meto in jo na zobe porinil na pripravljeni mučeniški stol.

"Če boš močna, te ne privežem, če boš slaba, te moram privežati" jo je vprašal birič.

"Skušala bom biti močna," je odgovorila Meta. Čula je že praviti, da tepejo na graščini kakor nanese kazen, po petnajst, po petindvajset udarcev; pri petdesetih udarcih da se po navadi pričinja nezavest. Meta se je vdala z zavestjo, da trpi po nedolžnem in to ji je dajalo dovolj moči. Oklenila se je stola z obema rokama in stisnila zobe, da bi laže prenesla. Ko pa je čutila, da ji birič viha krilo na hrbet, jo je stresla groznica:

"Ali morate po golem telesu?" "Kako pa, grlica nedolžna," je robato odvrnil birič in ji s plosko roko pritisnil nago zadnjico na les, da jo je zazeblu pri srcu.

Meta je že nekaj časa ležala pripravljena na stolu, a martra se še zmeraj ni začela. Kaj čaka? je srepo vlekla sapo k sebi. Po tej sodbi, ki je bila zadnja v doblivski graščini, pa ljudje še dolgo niso mogli pozabiti, kako so se gospoda zagledali v prelestno Metino telo; nikdar baje še niso videli tako lepo oblikovanih nog, tako bele kože in tako zapeljivega čara. Gospoda se dolgo niso mogli zdramiti iz strmenja nad to deviško zapeljivostjo, ki je ležala stegnjena pred njimi; le Karničnik se je sovražno obrnil stran.

"Začni, birič," je naposled ukazal poglaviti gospod, ko je prišel k sebi.

Birič je začel mazati z močno leskovo palico; pri vsakem udarcu je nekoliko zategnil in po vsakem udarcu je nekoliko premolknil: ko je prvič primazal, se je zdelo, da se je palica prijel Metinega telesa in da ga vleče k višku, pri drugem udarcu in pri tretjem se je videlo le še nalahno drgetanje mesa in kože, pri naslednjih udarcih pa je bila golota že bolj podobna komaj vidno kipečemu testu. Do petnajstih udarcev se ni izvil iz Mete še noben vzdih.

Tedaj je graščinski gospod ustavil biriča.

"Meta, ali se zdaj odpoveš?" Ne da bi jih pogledala, je iztegnila od sebe svoji roki, jih pomolila pred stol, da so se videle zaceljene brazgotine njenih ožganih dlani, ter rekla z glasom, ki je razodeval njeno trpečnost, a odločno dušo:

"Kako bi zatajila to, za kar sem že kri prelivala..."

"Namaži jih še petnajst," je velel biriču graščinski gospod.

Birič je narezal še petnajst udarcev.

Ti uradci je niso mogli niti toliko omehčati, da bi se spustila v bolesten jok, kakor so njeni mučitelji pričakovali. Meta ni hotela tem trinogom pokazati, kako trpi; toda kar je zatajila s samopremagovanjem občutkov, to je priznalo njeno telo, ki se je po slehernem no-

vem udarcu začelo bolešno previjati. Njena zadnjica je bila že prekrizana z debelimi, marogastimi klobasami, iz katerih je tam, kjer so se križale, brizgala prva kri. Meta je že drgetala od bolečine in iz ust ji je vrelo neko krčevito grgranje...

"Trideset" je naštel birič.

Graščinski gospod se je nizko sklonil k Meti in pobaral:

"Trdovratnica, ali si se premislila?"

"Jaz si nimam nič premišljevat. Ubijte me..."

V tem kliku je bila obtožba, stud, izraz bolesti, sramote, gneva in zaničevanja, samo prošnja ne.

To je gospoda še bolj razsrdilo.

"Petdeset", je zavpil gospod.

Birič pa, ki se ni več zanesel, da bo Meta prenesla še na daljnih dvajset udarcev po isti plati, je predlagal, naj ji slečejo modere, da jo pretepe po golem hrbtu in križu. Gospoda pa se niso hoteli plesti s prekladanjem mučenice niti gledati njenih oči; birič je moral še teh dvajset udarcev nacerediti po spodnjem telesu.

Pravijo sicer, da se je Meta začela biriču smiliti, pa je zategadelj prizanesljiveje mazal in skušal udarjati tja kamor prej še ni dosegel; toda kljub temu je bila Meta še skoraj na koncu svojih moči. Prejšnje sunkovito grgranje se je bilo spremenilo v pridušeno, zmeraj bolj globoko, bolj onemoglo hropenje...

Birič je po petdesetem udarcu vrgel palico na tla in se vprašujoče ozrl po svojih predstojnikih.

"Meta, ali se boš zdaj odpovedala?" so gospoda poslednjič pobarali, pa tudi zdaj niso dobili drugega odgovora, kakor:

"Končajte me..."

Vprašujoče so se ozrli na Karničnika, ki se ves čas ni ganil z mesta.

"Kaj naj storimo s tako trdovratnico?"

"Tepite jo... tepite jo naprej!" je zalajal mož.

Toda gospodje so bili pametnejši od njega in so videli, da ne morejo s tem nič doseči. Birič je prinesel veliko mokro platio, v katero je zavil Metine razbite ude, ter jo položil na široko klop v pisarni. Kakor hitro se je pa spet Meta dobro zavedala, se ji je srce napolnilo z nepopisnim studom in sovraštvom do te skurne hiše in do vsega, kar jo je obdajalo. Vstala je po sili, četudi z velikim premagovanjem in se takoj napotila proti domu k materi. Ali ji je samopremagovanje vilo to moč, da ni odšla osramočena, kakor so po navadi bežale iz graščine take grešnice, pač pa samozavestno in prezirno skozi Dobroloves? Vsi, ki so jo videli, so se ji čudili.

Graščinski gospod, ki je dal Meto pretepati, je po končanem prizoru rekel Karničniku:

"Po mojih mislih ne more tu nihče preložiti. Ljubezno, ki prenaša take muke, je pregloboko zakoreninjena, da bi jo kdorkoli mogel izriniti."

"Jaz jo bom..."

Meta se je s težavo zavlekla k materi in je teden dni preih-tela v bajti. Medtem ji je mati toliko pocelila rane, da se je

mogla spet odpraviti v službo — to pot nekam pod Peco. Mati je obdržala v bajti Gava in Gabra in življenje je spet teklo svojo pot.

Karnice so z vsemi sredstvi skušale razbiti zvezo med Ožbejem in Meto. Ker zgrda ni šlo, je hotel Karničnik doseči pri Ožbeju zlepa.

"Ožbej, sin! Ti veš, da si od našega rodu določen, da po moji smrti vodiš Karnice. Pot pa, pokateri morajo Karnice hoditi, ni tako lahka. Pomisli nazaj in vedel boš, da živi na Karnicah naš rod, odkar se v Dobrolovesi vodijo gruntu buke. Naši pradedje so ta svet izkrčili, in postavili tu gori ognjišče, odtod so razširili svojino doli do doline in gor do vrha Obirja. Zato je bil potreben stoleten boj. Ogromni naorani robovi naših brežinij nji pričajo o tem, kolikokrat je bilo treba iti za mermascem, koliko oplazov je bilo potrebno razkopati, preden so se mogle Karnice postaviti na tako trdno podlago, na kakršni stojijo sedaj. — Tisti, ki nam zavajajo, nas potuhtano opravljajo, češ da je v starih časih neki Karničnik ubil svojega sosedo na Malih Karnicah, da je mogel združiti oba grunta v Velike Karnice, kakršne so sedaj. Jaz ne vem, če je to resnica ali laž, toda če se je resnično zgodilo, je bilo Karnicam v korist. Če hočete kraljevati, morate iti brezobzirno svojo pot! —

Tisti, ki se nas boje, nas imajo za trdosrčne, za samobučne. Dobro! Taki smo, kakršni smo in kakršni morajo biti tisti, ki hočejo živeti na Karnicah. Zato smo naše ognjišče ohranili do današnjega dne, zato nismo nikoli pred nikomur snemali klobuka, razen pred duhovno in posvetno gosposko — — — Zdaj ko naš rod lahko samozavestno zre raz Karnice po Podjuni, zdaj pride ti, Ožbej, in mi začneš delati zgago. Zeniti se hočeš, kakor se na Karnicah doslej še nihče ni ženil. Moram ti povedati, da ne gre za posteljo, gre za Karnice! Karnice potrebujejo gospodinj, ki so našega duha, ki Karnice razumejo, ki čutijo v sebi to, kar čutijo vse Karnice, vsaka brazda, vsaka globača, vse sleme... Tega duha pa Hudobivniki nimajo in ne morejo imeti. Ta rod — Hudobivski se plazi po globačah, kod da bi se črvi plazili; nakapljal se je in nešteti postelji, suženjski je in ne zna nositi glave pokonci. Hudobivniki niso za Karnice..."

Karničnikov glas je bil proti koncu skoraj rahel; poznalo se mu je, da govori z globokim občutkom. Njegov sin je mislil, da je prišel čas, ko lahko odkritosrčno govori z očetom.

"Hudabivška Meta je bila

možna spet odpraviti v službo — to pot nekam pod Peco. Mati je obdržala v bajti Gava in Gabra in življenje je spet teklo svojo pot.

Karnice so z vsemi sredstvi skušale razbiti zvezo med Ožbejem in Meto. Ker zgrda ni šlo, je hotel Karničnik doseči pri Ožbeju zlepa.

"Ožbej, sin! Ti veš, da si od našega rodu določen, da po moji smrti vodiš Karnice. Pot pa, pokateri morajo Karnice hoditi, ni tako lahka. Pomisli nazaj in vedel boš, da živi na Karnicah naš rod, odkar se v Dobrolovesi vodijo gruntu buke. Naši pradedje so ta svet izkrčili, in postavili tu gori ognjišče, odtod so razširili svojino doli do doline in gor do vrha Obirja. Zato je bil potreben stoleten boj. Ogromni naorani robovi naših brežinij nji pričajo o tem, kolikokrat je bilo treba iti za mermascem, koliko oplazov je bilo potrebno razkopati, preden so se mogle Karnice postaviti na tako trdno podlago, na kakršni stojijo sedaj. — Tisti, ki nam zavajajo, nas potuhtano opravljajo, češ da je v starih časih neki Karničnik ubil svojega sosedo na Malih Karnicah, da je mogel združiti oba grunta v Velike Karnice, kakršne so sedaj. Jaz ne vem, če je to resnica ali laž, toda če se je resnično zgodilo, je bilo Karnicam v korist. Če hočete kraljevati, morate iti brezobzirno svojo pot! —

Tisti, ki se nas boje, nas imajo za trdosrčne, za samobučne. Dobro! Taki smo, kakršni smo in kakršni morajo biti tisti, ki hočejo živeti na Karnicah. Zato smo naše ognjišče ohranili do današnjega dne, zato nismo nikoli pred nikomur snemali klobuka, razen pred duhovno in posvetno gosposko — — — Zdaj ko naš rod lahko samozavestno zre raz Karnice po Podjuni, zdaj pride ti, Ožbej, in mi začneš delati zgago. Zeniti se hočeš, kakor se na Karnicah doslej še nihče ni ženil. Moram ti povedati, da ne gre za posteljo, gre za Karnice! Karnice potrebujejo gospodinj, ki so našega duha, ki Karnice razumejo, ki čutijo v sebi to, kar čutijo vse Karnice, vsaka brazda, vsaka globača, vse sleme... Tega duha pa Hudobivniki nimajo in ne morejo imeti. Ta rod — Hudobivski se plazi po globačah, kod da bi se črvi plazili; nakapljal se je in nešteti postelji, suženjski je in ne zna nositi glave pokonci. Hudobivniki niso za Karnice..."

Karničnikov glas je bil proti koncu skoraj rahel; poznalo se mu je, da govori z globokim občutkom. Njegov sin je mislil, da je prišel čas, ko lahko odkritosrčno govori z očetom.

"Hudabivška Meta je bila

možna spet odpraviti v službo — to pot nekam pod Peco. Mati je obdržala v bajti Gava in Gabra in življenje je spet teklo svojo pot.

Karnice so z vsemi sredstvi skušale razbiti zvezo med Ožbejem in Meto. Ker zgrda ni šlo, je hotel Karničnik doseči pri Ožbeju zlepa.

"Ožbej, sin! Ti veš, da si od našega rodu določen, da po moji smrti vodiš Karnice. Pot pa, pokateri morajo Karnice hoditi, ni tako lahka. Pomisli nazaj in vedel boš, da živi na Karnicah naš rod, odkar se v Dobrolovesi vodijo gruntu buke. Naši pradedje so ta svet izkrčili, in postavili tu gori ognjišče, odtod so razširili svojino doli do doline in gor do vrha Obirja. Zato je bil potreben stoleten boj. Ogromni naorani robovi naših brežinij nji pričajo o tem, kolikokrat je bilo treba iti za mermascem, koliko oplazov je bilo potrebno razkopati, preden so se mogle Karnice postaviti na tako trdno podlago, na kakršni stojijo sedaj. — Tisti, ki nam zavajajo, nas potuhtano opravljajo, češ da je v starih časih neki Karničnik ubil svojega sosedo na Malih Karnicah, da je mogel združiti oba grunta v Velike Karnice, kakršne so sedaj. Jaz ne vem, če je to resnica ali laž, toda če se je resnično zgodilo, je bilo Karnicam v korist. Če hočete kraljevati, morate iti brezobzirno svojo pot! —

Tisti, ki se nas boje, nas imajo za trdosrčne, za samobučne. Dobro! Taki smo, kakršni smo in kakršni morajo biti tisti, ki hočejo živeti na Karnicah. Zato smo naše ognjišče ohranili do današnjega dne, zato nismo nikoli pred nikomur snemali klobuka, razen pred duhovno in posvetno gosposko — — — Zdaj ko naš rod lahko samozavestno zre raz Karnice po Podjuni, zdaj pride ti, Ožbej, in mi začneš delati zgago. Zeniti se hočeš, kakor se na Karnicah doslej še nihče ni ženil. Moram ti povedati, da ne gre za posteljo, gre za Karnice! Karnice potrebujejo gospodinj, ki so našega duha, ki Karnice razumejo, ki čutijo v sebi to, kar čutijo vse Karnice, vsaka brazda, vsaka globača, vse sleme... Tega duha pa Hudobivniki nimajo in ne morejo imeti. Ta rod — Hudobivski se plazi po globačah, kod da bi se črvi plazili; nakapljal se je in nešteti postelji, suženjski je in ne zna nositi glave pokonci. Hudobivniki niso za Karnice..."

Karničnikov glas je bil proti koncu skoraj rahel; poznalo se mu je, da govori z globokim občutkom. Njegov sin je mislil, da je prišel čas, ko lahko odkritosrčno govori z očetom.

"Hudabivška Meta je bila

možna spet odpraviti v službo — to pot nekam pod Peco. Mati je obdržala v bajti Gava in Gabra in življenje je spet teklo svojo pot.

Karnice so z vsemi sredstvi skušale razbiti zvezo med Ožbejem in Meto. Ker zgrda ni šlo, je hotel Karničnik doseči pri Ožbeju zlepa.

"Ožbej, sin! Ti veš, da si od našega rodu določen, da po moji smrti vodiš Karnice. Pot pa, pokateri morajo Karnice hoditi, ni tako lahka. Pomisli nazaj in vedel boš, da živi na Karnicah naš rod, odkar se v Dobrolovesi vodijo gruntu buke. Naši pradedje so ta svet izkrčili, in postavili tu gori ognjišče, odtod so razširili svojino doli do doline in gor do vrha Obirja. Zato je bil potreben stoleten boj. Ogromni naorani robovi naših brežinij nji pričajo o tem, kolikokrat je bilo treba iti za mermascem, koliko oplazov je bilo potrebno razkopati, preden so se mogle Karnice postaviti na tako trdno podlago, na kakršni stojijo sedaj. — Tisti, ki nam zavajajo, nas potuhtano opravljajo, češ da je v starih časih neki Karničnik ubil svojega sosedo na Malih Karnicah, da je mogel združiti oba grunta v Velike Karnice, kakršne so sedaj. Jaz ne vem, če je to resnica ali laž, toda če se je resnično zgodilo, je bilo Karnicam v korist. Če hočete kraljevati, morate iti brezobzirno svojo pot! —

Tisti, ki se nas boje, nas imajo za trdosrčne, za samobučne. Dobro! Taki smo, kakršni smo in kakršni morajo biti tisti, ki hočejo živeti na Karnicah. Zato smo naše ognjišče ohranili do današnjega dne, zato nismo nikoli pred nikomur snemali klobuka, razen pred duhovno in posvetno gosposko — — — Zdaj ko naš rod lahko samozavestno zre raz Karnice po Podjuni, zdaj pride ti, Ožbej, in mi začneš delati zgago. Zeniti se hočeš, kakor se na Karnicah doslej še nihče ni ženil. Moram ti povedati, da ne gre za posteljo, gre za Karnice! Karnice potrebujejo gospodinj, ki so našega duha, ki Karnice razumejo, ki čutijo v sebi to, kar čutijo vse Karnice, vsaka brazda, vsaka globača, vse sleme... Tega duha pa Hudobivniki nimajo in ne morejo imeti. Ta rod — Hudobivski se plazi po globačah, kod da bi se črvi plazili; nakapljal se je in nešteti postelji, suženjski je in ne zna nositi glave pokonci. Hudobivniki niso za Karnice..."

Karničnikov glas je bil proti koncu skoraj rahel; poznalo se mu je, da govori z globokim občutkom. Njegov sin je mislil, da je prišel čas, ko lahko odkritosrčno govori z očetom.

"Hudabivška Meta je bila

možna spet odpraviti v službo — to pot nekam pod Peco. Mati je obdržala v bajti Gava in Gabra in življenje je spet teklo svojo pot.

Karnice so z vsemi sredstvi skušale razbiti zvezo med Ožbejem in Meto. Ker zgrda ni šlo, je hotel Karničnik doseči pri Ožbeju zlepa.

"Ožbej, sin! Ti veš, da si od našega rodu določen, da po moji smrti vodiš Karnice. Pot pa, pokateri morajo Karnice hoditi, ni tako lahka. Pomisli nazaj in vedel boš, da živi na Karnicah naš rod, odkar se v Dobrolovesi vodijo gruntu buke. Naši pradedje so ta svet izkrčili, in postavili tu gori ognjišče, odtod so razširili svojino doli do doline in gor do vrha Obirja. Zato je bil potreben stoleten boj. Ogromni naorani robovi naših brežinij nji pričajo o tem, kolikokrat je bilo treba iti za mermascem, koliko oplazov je bilo potrebno razkopati, preden so se mogle Karnice postaviti na tako trdno podlago, na kakršni stojijo sedaj. — Tisti, ki nam zavajajo, nas potuhtano opravljajo, češ da je v starih časih neki Karničnik ubil svojega sosedo na Malih Karnicah, da je mogel združiti oba grunta v Velike Karnice, kakršne so sedaj. Jaz ne vem, če je to resnica ali laž, toda če se je resnično zgodilo, je bilo Karnicam v korist. Če hočete kraljevati, morate iti brezobzirno svojo pot! —

Tisti, ki se nas boje, nas imajo za trdosrčne, za samobučne. Dobro! Taki smo, kakršni smo in kakršni morajo biti tisti, ki hočejo živeti na Karnicah. Zato smo naše ognjišče ohranili do današnjega dne, zato nismo nikoli pred nikomur snemali klobuka, razen pred duhovno in posvetno gosposko — — — Zdaj ko naš rod lahko samozavestno zre raz Karnice po Podjuni, zdaj pride ti, Ožbej, in mi začneš delati zgago. Zeniti se hočeš, kakor se na Karnicah doslej še nihče ni ženil. Moram ti povedati, da ne gre za posteljo, gre za Karnice! Karnice potrebujejo gospodinj, ki so našega duha, ki Karnice razumejo, ki čutijo v sebi to, kar čutijo vse Karnice, vsaka brazda, vsaka globača, vse sleme... Tega duha pa Hudobivniki nimajo in ne morejo imeti. Ta rod — Hudobivski se plazi po globačah, kod da bi se črvi plazili; nakapljal se je in nešteti postelji, suženjski je in ne zna nositi glave pokonci. Hudobivniki niso za Karnice..."

Karničnikov glas je bil proti koncu skoraj rahel; poznalo se mu je, da govori z globokim občutkom. Njegov sin je mislil, da je prišel čas, ko lahko odkritosrčno govori z očetom.

"Hudabivška Meta je bila

mlada in mislim, da bi se privadila na Karnice in na Karničnike. Vi tudi sami veste, da na Karnicah že dolgo ni bilo tako pridne iberžnice, kot je bila Meta."

"Ali je tako težko razumeti, kar sem ti ravnokar razlagal? Ali je tako težko razumeti, da hudabivška žvot ne spada na Karnice? Ne toliko zategadelj, ker bi ji moral za balo še spodnjo janko kupiti. To navsezadnje ni odločilno. Odločilno je, da je taki žvoti tuje naše hotenje. Meta bi se v naš nagon ne mogla vživeti. Njena kri ni in ni za Karnice. Ožbej! — — —"

Skoraj proseče je izzvenel Karničnikov glas. Sinu se je zdelo, da razkriva oče neko doslej še nepoznano nežnost. Zato je tudi on hitro razkril svoje srce:

"Oče, meni se zdi, da bi bil srečen le z Meto, Meta pa z menoj. Že dvojce otrok imava, ker se je tako zgodilo. Jaz bi bil rad srečen, ali s svojo srečo bi ne bil rad na poti sreči Karnic. Če mi dovolite vzeti Meto, se Karni-

ciam odpovem; dajte jih Volbenku, mojemu bratu, meni pa prepuščajte bajto na Malih Karnicah ali pa bajto na Pušči, če ne gre drugače, pa vsaj dosmrtni užitek. — — —"

"Sin!" ga je prekinil Karničnik z votlim, skoraj otožnim glasom. "Kaj si zdaj spregovoril, je mnogo huje, ko pa to, kar si rekel malo poprej, da bi rad pripeljal Meto na Karnice. Tu pred menoj si se odpovedal Karnicam. To moram slišati od lastnega sina! Ne, Ne! Tako čebelijo slabiči. Mi pa, Karničniki, nismo slabiči. Ne dovolim ti, da postaneš slabič, ne dovolim ti, da postaneš vezež! Vidim, da te je strup, ki ti je bil zavdan, že daleč podlezal. Toda še je čas,

cam odpovem; dajte jih Volbenku, mojemu bratu, meni pa prepuščajte bajto na Malih Karnicah ali pa bajto na Pušči, če ne gre drugače, pa vsaj dosmrtni užitek. — — —"

"Sin!" ga je prekinil Karničnik z votlim, skoraj otožnim glasom. "Kaj si zdaj spregovoril, je mnogo huje, ko pa to, kar si rekel malo poprej, da bi rad pripeljal Meto na Karnice. Tu pred menoj si se odpovedal Karnicam. To moram slišati od lastnega sina! Ne, Ne! Tako čebelijo slabiči. Mi pa, Karničniki, nismo slabiči. Ne dovolim ti, da postaneš slabič, ne dovolim ti, da postaneš vezež! Vidim, da te je strup, ki ti je bil zavdan, že daleč podlezal. Toda še je čas,

cam odpovem; dajte jih Volbenku, mojemu bratu, meni pa prepuščajte bajto na Malih Karnicah ali pa bajto na Pušči, če ne gre drugače, pa vsaj dosmrtni užitek. — — —"

"Sin!" ga je prekinil Karničnik z votlim, skoraj otožnim glasom. "Kaj si zdaj spregovoril, je mnogo huje, ko pa to, kar si rekel malo poprej, da bi rad pripeljal Meto na Karnice. Tu pred menoj si se odpovedal Karnicam. To moram slišati od lastnega sina! Ne, Ne! Tako čebelijo slabiči. Mi pa, Karničniki, nismo slabiči. Ne dovolim ti, da postaneš slabič, ne dovolim ti, da postaneš vezež! Vidim, da te je strup, ki ti je bil zavdan, že daleč podlezal. Toda še je čas,

cam odpovem; dajte jih Volbenku, mojemu bratu, meni pa prepuščajte bajto na Malih Karnicah ali pa bajto na Pušči, če ne gre drugače, pa vsaj dosmrtni užitek. — — —"

"Sin!" ga je prekinil Karničnik z votlim, skoraj otožnim glasom. "Kaj si zdaj spregovoril, je mnogo huje, ko pa to, kar si rekel malo poprej, da bi rad pripeljal Meto na Karnice. Tu pred menoj si se odpovedal Karnicam. To moram slišati od lastnega sina! Ne, Ne! Tako čebelijo slabiči. Mi pa, Karničniki, nismo slabiči. Ne dovolim ti, da postaneš slabič, ne dovolim ti, da postaneš vezež! Vidim, da te je strup, ki ti je bil zavdan, že daleč podlezal. Toda še je čas,

cam odpovem; dajte jih Volbenku, mojemu bratu, meni pa prepuščajte bajto na Malih Karnicah ali pa bajto na Pušči, če ne gre drugače, pa vsaj dosmrtni užitek. — — —"

"Sin!" ga je prekinil Karničnik z votlim, skoraj otožnim glasom. "Kaj si zdaj spregovoril, je mnogo huje, ko pa to, kar si rekel malo poprej, da bi rad pripeljal Meto na Karnice. Tu pred menoj si se odpovedal Karnicam. To moram slišati od lastnega sina! Ne, Ne! Tako čebelijo slabiči. Mi pa, Karničniki, nismo slabiči. Ne dovolim ti, da postaneš slabič, ne dovolim ti, da postaneš vezež! Vidim, da te je strup, ki ti je bil zavdan, že daleč podlezal. Toda še je čas,

cam odpovem; dajte jih Volbenku, mojemu bratu, meni pa prepuščajte bajto na Malih Karnicah ali pa bajto na Pušči, če ne gre drugače, pa vsaj dosmrtni užitek. — — —"

"Sin!" ga je prekinil Karničnik z votlim, skoraj otožnim glasom. "Kaj si zdaj spregovoril, je mnogo huje, ko pa to, kar si rekel malo poprej, da bi rad pripeljal Meto na Karnice. Tu pred menoj si se odpovedal Karnicam. To moram slišati od lastnega sina! Ne, Ne! Tako čebelijo slabiči. Mi pa, Karničniki, nismo slabiči. Ne dovolim ti, da postaneš slabič, ne dovolim ti, da postaneš vezež! Vidim, da te je strup, ki ti je bil zavdan, že daleč podlezal. Toda še je čas,

cam odpovem; dajte jih Volbenku, mojemu bratu, meni pa prepuščajte bajto na Malih Karnicah ali pa bajto na Pušči, če ne gre drugače, pa vsaj dosmrtni užitek. — — —"

"Sin!" ga je prekinil Karničnik z votlim, skoraj otožnim glasom. "Kaj si zdaj spregovoril, je mnogo huje, ko pa to, kar si rekel malo poprej, da bi rad pripeljal Meto na Karnice. Tu pred menoj si se odpovedal Karnicam. To moram slišati od lastnega sina! Ne, Ne! Tako čebelijo slabiči. Mi pa, Karničniki, nismo slabiči. Ne dovolim ti, da postaneš slabič, ne dovolim ti, da postaneš vezež! Vidim, da te je strup, ki ti je bil zavdan, že daleč podlezal. Toda še je čas,

cam odpovem; dajte jih Volbenku, mojemu bratu, meni pa prepuščajte bajto na Malih Karnicah ali pa bajto na Pušči, če ne gre drugače, pa vsaj dosmrtni užitek. — — —"

"Sin!" ga je prekinil Karničnik z votlim, skoraj otožnim glasom. "Kaj si zdaj spregovoril, je mnogo huje, ko pa to, kar si rekel malo poprej, da bi rad pripeljal Meto na Karnice. Tu pred menoj si se odpovedal Karnicam. To moram slišati od lastnega sina! Ne, Ne! Tako čebelijo slabiči. Mi pa, Karničniki, nismo slabiči. Ne dovolim ti, da postaneš slabič, ne dovolim ti, da postaneš vezež! Vidim, da te je strup, ki ti je bil zavdan, že daleč podlezal. Toda še je čas,

cam odpovem; dajte jih Volbenku, mojemu bratu, meni pa prepuščajte bajto na Malih Karnicah ali pa bajto na Pušči, če ne gre drugače, pa vsaj dosmrtni užitek. — — —"

"Sin!" ga je prekinil Karničnik z votlim, skoraj otožnim glasom. "Kaj si zdaj spregovoril, je mnogo huje, ko pa to, kar si rekel malo poprej, da bi rad pripeljal Meto na Karnice. Tu pred menoj si se odpovedal Karnicam. To moram slišati od lastnega sina! Ne, Ne! Tako čebelijo slabiči. Mi pa, Karničniki, nismo slabiči. Ne dovolim ti, da postaneš slabič, ne dovolim ti, da postaneš vezež! Vidim, da te je strup, ki ti je bil zavdan, že daleč podlezal. Toda še je čas,

cam odpovem; dajte jih Volbenku, mojemu bratu, meni pa prepuščajte bajto na Malih Karnicah ali pa bajto na Pušči, če ne gre drugače, pa vsaj dosmrtni užitek. — — —"

"Sin!" ga je prekinil Karničnik z votlim, skoraj otožnim glasom. "Kaj si zdaj spregovoril, je mnogo huje, ko pa to, kar si rekel malo poprej, da bi rad pripeljal Meto na Karnice. Tu pred menoj si se odpovedal Karnicam. To moram slišati od lastnega sina! Ne, Ne! Tako čebelijo slabiči. Mi pa, Karničniki, nismo slabiči. Ne dovolim ti, da postaneš slabič, ne dovolim ti, da postaneš vezež! Vidim, da te je strup, ki ti je bil zavdan, že daleč podlezal. Toda še je čas,

cam odpovem; dajte jih Volbenku, mojemu bratu, meni pa prepuščajte bajto na Malih Karnicah ali pa bajto na Pušči, če ne gre drugače, pa vsaj dosmrtni užitek. — — —"

"Sin!" ga je prekinil Karničnik z votlim, skoraj otožnim glasom. "Kaj si zdaj spregovoril, je mnogo huje, ko pa to, kar si rekel malo poprej, da bi rad pripeljal Meto na Karnice. Tu pred menoj si se odpovedal Karnicam. To moram slišati od lastnega sina! Ne, Ne! Tako čebelijo slabiči. Mi pa, Karničniki, nismo slabiči. Ne dovolim ti, da postaneš slabič, ne dovolim ti, da postaneš vezež! Vidim, da te je strup, ki ti je bil zavdan, že daleč podlezal. Toda še je čas,

cam